

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Skerdjan Celaj

Eelotsuse küsimus

Kas direktiiviga 2008/115⁽¹⁾ on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, millega nähakse ette kuni nelja aasta pikkune vangistus kolmanda riigi kodanikule, kes pärast seda, kui ta kodumaale tagasi saadeti – kuid seda mitte kriminaalkaristusena ega kriminaalkaristuse tagajärjena – sisenes uuesti riigi territooriumile, rikkudes õiguspärast taas riiki sisenemise keeldu, ilma et selle kodaniku suhtes oleks eelnevalt võetud direktiivi 2008/115 artiklis 8 ette nähtud sunnimeetmeid tema kiireks ja tõhusaks väljasaatmiseks?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT L 348, 24.12.2008, lk 98).

24. juunil 2014 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-302/14)

(2014/C 292/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Hetsch, O. Beynet, K. Herrmann)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole oma territooriumi teatud osade suhtes vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta⁽¹⁾ artikli 2 punktides 2, 7 ja 9 toodud määratluste ning artikli 8 lõikes 1, artikli 9 lõikes 1, artikli 11 lõigetes 2–5 ja artiklis 18 ning II lisas ette nähtud nõuete ülevõtmise sätteid või igal juhul ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Belgia Kuningriik rikkunud kõnealuse direktiivi artikli 28 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- kuna Belgia Kuningriik ei ole täitnud seadusandliku menetluse kohaselt vastuvõetud direktiivi ülevõtmise meetmetest teatamise kohustust, siis määrata Belgia Kuningriigile ELTL artikli 260 lõike 3 alusel alates Euroopa Kohtu otsuse kuulutamisest karistusmaks summas 42 178,50 eurot päevas, mis tuleb tasuda Euroopa Liidu omavahendite kontole;
- mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2010/31/EL ülevõtmise tähtaeg lõppes 9. juulil 2012.

⁽¹⁾ ELT C 153, lk 13.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Helsingin hovioikeus (Soome) 30. juunil 2014 – Nike European Operations Netherlands BV versus Sportland Oy, pankrotis

(Kohtuasi C-310/14)

(2014/C 292/24)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Helsingin hovioikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Nike European Operations Netherlands BV

Vastustaja: Sportland Oy, pankrotis

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas maksejõuetusmääruse⁽¹⁾ artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et „tema tegevust” tähendab seda, et kõiki asjaolusid arvesse võttes ei saa toimingut vaidlustada?
- 2) Kui esimesele küsimusele antav vastus on jaatav ja kui isik, kelle vastu tagasivõitmise nõue on esitatud, tugineb artikli 13 esimeses taandes viidatud seaduse sättele, mille kohaselt tasumisele kuuluva võla maksmist saab vaidlustada üksnes seal sätestatud tingimustel, mida ei ole mainitud pankroti välja kuulutanud riigi seaduse alusel esitatud hagis, siis
 - (i) kas võib maksejõuetusmääruse artiklit 13 tõlgendada nii, et toimingu tagasivõitmist nõudnud pool, olles saanud teada sellest sättest, peab neile asjaoludele tuginema, kui maksejõuetusmenetluse algatanud riigi õiguse kohaselt peab ta esitama kõik tagasivõitmise nõude aluseks olevad asjaolud, või
 - (ii) kas isik, kelle vastu tagasivõitmise nõue on esitatud, peab näitama, et kõnealusel juhul neid asjaolusid ei esinenud ja seetõttu ei olnud nimetatud sätte alusel võimalik toimingut kehtetuks tunnistada, ilma et tagasivõitmist nõudev pool oleks konkreetselt nendele asjaoludele tuginenud?
- 3) Olenemata teise küsimuse punktile (i) antavast vastusest, kas artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et
 - (i) isik, kelle vastu tagasivõitmise nõue on esitatud, peab tõendama, et nimetatud sättes mainitud asjaolud käesoleval juhul ei esinenud, või
 - (ii) võib nende asjaolude esinemise tõendamiskoormise määrata toimingule kohaldatava teise liikmesriigi kui menetlust algatava riigi õiguse alusel, mis asetab tõendamiskoormise sellele, kes tagasivõitmise nõude esitas, või
 - (iii) võib artiklit 13 tõlgendada ka nii, et selle tõendamiskoormise küsimus lahendatakse kohtu asukohaliikmesriigi õigusnormide alusel?
- 4) Kas artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et lausega „ei ole võimalik tema tegevust mingil viisil vaidlustada” peetakse lisaks toimingule kohaldatavatele maksejõuetust käsitlevatele sätetele silmas ka toimingule kohaldatavaid kõnealuse seaduse üldsätteid ja –põhimõtteid?
- 5) Kui neljandale küsimusele antav vastus on jaatav, siis
 - (i) kas artiklit 13 tuleb tõlgendada nii, et isik, kelle vastu tagasivõitmise nõue on esitatud, peab näitama, et artiklis 13 nimetatud seadus ei sisalda üldisi ega muid sätteid ja põhimõtteid, mille kohaselt esitatud faktiliste asjaolude põhjal oleks tagasivõitmine võimalik, ja
 - (ii) kas artikli 13 kohaselt on võimalik, et kohus – olles saanud nimetatud poolelt piisavalt selgitusi – võib otsustada, et teine osapool peab viitama niisugusele artiklis 13 nimetatud teise liikmesriigi kui menetlust algatava liikmesriigi pankrotiseaduse või toimingule kohaldatava üldise õiguse sättele või põhimõttele, mille alusel oleks tagasivõitmine siiski võimalik.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1346/2000, 29. mai 2000, maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, lk 1); ELT eriväljaanne 19/01, lk 191.